

DECYZJA KOMISJI**z dnia 8 grudnia 2006 r.****w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię dotyczących niektórych przemysłowych gazów cieplarnianych***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5934)***(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)***(2007/62/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

zapobieganie oraz kontrolę emisji niektórych gazów (HFC, PFC i SF₆) objętych protokołem z Kioto.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY I PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 2 czerwca 2006 r. Stałego Przedstawicielstwa Królestwa Danii przy Unii Europejskiej rząd duński, powołując się na art. 9 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, zgłosił Komisji swoje przepisy krajowe zawierające regulacje dotyczące niektórych przemysłowych gazów cieplarnianych, których utrzymanie uznał za konieczne po przyjęciu rozporządzenia, a także przedstawił uzasadnienie ich utrzymania.

(2) W piśmie tym rząd duński wskazuje, że Królestwo Danii zamierza utrzymać przepisy krajowe, które są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia, zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 842/2006.

1. Prawodawstwo wspólnotowe**1.1. Artykuł 95 ust. 4 i 6 Traktatu WE**

(3) Artykuł 95 ust. 4 Traktatu WE stanowi, że „jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania”.

(4) Zgodnie z art. 95 ust. 6 w terminie 6 miesięcy od zgłoszenia Komisja zatwierdza lub odrzuca zgłoszone przepisy krajowe po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi lub czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

1.2. Rozporządzenie (WE) nr 842/2006

(5) Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (gazy F) ma na celu

(6) Rozporządzenie określa ponadto ograniczoną liczbę zakazów stosowania oraz wprowadzania do obrotu tych substancji, w przypadku gdy istnieją możliwe do zastosowania alternatywne i kosztowo efektywne rozwiązania na poziomie Wspólnoty, a podniesienie poziomu kontroli i odzysku nie jest wykonalne.

(7) Rozporządzenie posiada podwójną podstawę prawną – art. 175 ust. 1 Traktatu WE w odniesieniu do wszystkich jego przepisów z wyjątkiem art. 7, 8 i 9, których podstawą jest art. 95 Traktatu WE z uwagi na wpływ tych przepisów na swobodny obrót towarami w obrębie wspólnego rynku WE.

(8) Artykuł 9 rozporządzenia reguluje wprowadzanie do obrotu, a dokładniej rzecz biorąc, zabrania wprowadzania do obrotu szeregu produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest uzależnione od gazów F objętych rozporządzeniem. Ustęp 3 lit. a) artykułu stanowi, że jeżeli do dnia 31 grudnia 2005 r. państwo członkowskie wprowadziło środki krajowe, które są bardziej rygorystyczne niż te zawarte we wspomnianym artykule i które wchodzą w zakres rozporządzenia, może ono utrzymać te środki krajowe do dnia 31 grudnia 2012 r. Zgodnie z ust. 3 lit. b) środki te muszą zostać zgłoszone Komisji wraz z uzasadnieniem oraz muszą być zgodne z postanowieniami Traktatu.

(9) Rozporządzenie stosuje się od dnia 4 lipca 2007 r., z wyjątkiem art. 9 oraz załącznika II, które stosuje się od dnia 4 lipca 2006 r.

2. Zgłoszone przepisy krajowe

(10) Przepisy krajowe zgłoszone przez Danię zostały wprowadzone w życie na mocy zarządzenia nr 552 z dnia 2 lipca 2002 r.

(11) Zarządzenie to dotyczy trzech gazów cieplarnianych sklasyfikowanych na podstawie Protokołu z Kioto, z których większość wywiera znaczny wpływ na ocieplenie globalne: wodorofluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) oraz heksafluorek siarki (SF₆).

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 16.4.2006, str. 1.

- (12) Zarządzenie przewiduje ogólny zakaz przywozu, sprzedaży oraz stosowania nowych produktów zawierających wymienione gazy cieplarniane od dnia 1 stycznia 2006 r. oraz zakaz przywozu, sprzedaży i stosowania tych gazów cieplarnianych, zarówno nowo wyprodukowanych, jak i odzyskanych, od dnia 1 stycznia 2006 r.
- (13) Od ogólnego zakazu obejmującego nowe produkty zawierające odnośne gazy F przewidziano odstępstwa wymienione w załączniku I do zarządzenia.
- (14) Zarządzenie dopuszcza możliwość przyznania odstępstwa przez duńską Agencję Ochrony Środowiska „w bardzo wyjątkowych sytuacjach”. Zgłoszenie zawiera opis sytuacji, w których możliwe jest rozważenie procedury odstępstwa, przytaczając jako przykłady nieprzewidywalne oraz nieproporcjonalne skutki zakazu w sytuacji, gdy okazuje się, że alternatywne rozwiązania nie są dostępne lub są nieodpowiednie, lub sytuacje, w których istnieje możliwość wykazania, że całkowity poziom emisji gazu cieplarnianego w przeliczeniu na równoważnik dwutlenku węgla jest niższy w przypadku zastosowania systemów zawierających gazy F. Zgłoszenie zawiera również wytyczne wydane przez duńską Agencję Ochrony Środowiska dla podmiotów zamierzających wystąpić o odstępstwo. Wytyczne te określają kryteria przyznawania lub odmowy przyznania odstępstwa przyjęte przez duńską Agencję Ochrony Środowiska oraz zwięzły przegląd wszystkich wniosków o przyznanie odstępstwa złożonych do chwili obecnej oraz decyzji podjętych przez duńską Agencję Ochrony Środowiska.
- (15) Pismem z dnia 26 października 2006 r. Komisja poinformowała rząd duński o otrzymaniu zgłoszenia oraz o tym, że sześciomiesięczny termin przysługujący Komisji na zatwierdzenie lub odrzucenie przepisów krajowych, określony w art. 95 ust. 6, rozpoczyna bieg w dniu 9 czerwca 2006 r., czyli w dniu następującym po dacie otrzymania zgłoszenia.
- (16) Pismem z dnia 19 września 2006 r. Komisja powiadomiła pozostałe państwa członkowskie o otrzymaniu zgłoszenia, umożliwiając jednocześnie państwom członkowskim zgłoszenie uwag w terminie 30 dni od powiadomienia. Ponadto Komisja opublikowała zawiadomienie o zgłoszeniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ w celu poinformowania innych zainteresowanych stron o zgłoszonych przepisach krajowych Danii oraz o przedstawionym uzasadnieniu.

II. OCENA

1. Ocena dopuszczalności

- (17) Artykuł 95 ust. 4 dotyczy przypadków, w których po przyjęciu środka harmonizującego, państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy.
- (18) Zgłoszenie Danii dotyczy przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Przepisy te zostały przyjęte i weszły w życie w 2002 r., a zatem przed przyjęciem omawianego rozporządzenia.

- (19) Wprowadzanie do obrotu produktów lub sprzętu zawierającego niektóre gazy F jest objęte harmonizacją przepisów na szczeblu Wspólnoty Europejskiej na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006, w szczególności jego art. 9 i załącznika II do tego rozporządzenia.
- (20) Zarządzenie duńskie przewiduje bardziej rygorystyczne przepisy niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006, ponieważ przewiduje ono ogólny zakaz przywozu, sprzedaży oraz stosowania nowych produktów zawierających wymienione gazy cieplarniane od dnia 1 stycznia 2006 r. oraz zakaz przywozu, sprzedaży i stosowania tych gazów cieplarnianych, zarówno nowowyprodukowanych jak i odzyskanych, od dnia 1 stycznia 2006 r., podczas gdy przepisy rozporządzenia przewidują ograniczony zakaz wprowadzania do obrotu obejmujący wyłącznie produkty wymienionych w załączniku II.
- (21) W świetle powyższego oraz w świetle art. 9 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 państwa członkowskie są zobowiązane zgłosić swoje przepisy krajowe Komisji, wraz z podaniem ich uzasadnienia. Środki te muszą być zgodne z postanowieniami Traktatu.
- (22) Zgodność jest badana w ramach procedury określonej w art. 95 ust. 4 i art. 95 ust. 6, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia 842/2006. Artykuł 95 ust. 4 wymaga, aby zgłoszenie zawierało uzasadnienie ważnymi względami, o których mowa w art. 30, lub względami ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy.
- (23) W świetle powyższego Komisja uznaje, że wniosek przedstawiony przez Danię w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych dotyczących niektórych gazów cieplarnianych jest dopuszczalny w myśl art. 95 ust. 4 Traktatu WE.

2. Rzeczowa ocena

- (24) Zgodnie z art. 95 ust. 4 i 6 akapit pierwszy Traktatu WE Komisja jest zobowiązana stwierdzić, czy spełnione są wszystkie warunki pozwalające państwu członkowskiemu na utrzymanie swoich przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od środka harmonizującego Wspólnoty określonego w tym artykule. W szczególności przepisy krajowe muszą być uzasadnione ważnymi względami, o których mowa w art. 30 Traktatu, lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, nie mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi oraz nie mogą stanowić przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, która byłaby nieproporcjonalna lub zbędna.

2.1. Ciężar dowodu

- (25) Komisja, oceniając, czy środki krajowe zgłoszone na podstawie art. 95 ust. 4 są uzasadnione, musi przyjąć jako podstawę powody przedstawione przez państwo członkowskie zgłaszające środki. Oznacza to, że zgodnie z postanowieniami Traktatu obowiązek przedstawienia dowodu na potwierdzenie, że środki krajowe są uzasadnione, spoczywa na państwie członkowskim wnioskującym o utrzymanie przepisów.

⁽²⁾ Dz.U. C 228 z 22.9.2006, str. 4.

- (26) To właśnie zgłaszające państwo członkowskie jest zobowiązane przedstawić wystarczające uzasadnienie, stan faktyczny oraz dowody naukowe umożliwiające uzyskanie zezwolenia na utrzymanie bardziej rygorystycznego ustawodawstwa krajowego. Zatem to w interesie państwa członkowskiego leży przedstawienie wraz ze zgłoszeniem wszelkich argumentów merytorycznych oraz prawnych mogących stanowić uzasadnienie wniosku⁽³⁾. Nieprzedstawienie tych argumentów wraz ze zgłoszeniem skłania Komisję do uznania zgłoszenia za nieuzasadnione.
- 2.2. *Uzasadnienie wniosku ważnymi względami, o których mowa w art. 30, lub względami dotyczącymi ochrony środowiska lub środowiska pracy.*
- 2.2.1. *Stanowisko duńskie*
- (27) Na uzasadnienie utrzymania przepisów krajowych władze duńskie przedstawiły wyjaśnienia zawierające następujące argumenty.
- (28) Zarządzenie nr 552 z dnia 2 lipca 2002 r. dotyczy regulacji kwestii związanych z niektórymi gazami cieplarnianymi (HFC, PFC oraz SF6) będącymi gazami cieplarnianymi wywierającymi znaczny wpływ na globalne ocieplenie. Na przykład 1 kg dwóch najbardziej powszechnie stosowanych gazów HFC w Danii (HFC-134a oraz HFC-404A) odpowiada odpowiednio 1 300 oraz 3 780 kg CO₂, podczas gdy 1 kg SF6 odpowiada ponad 22 000 kg CO₂.
- (29) Na podstawie protokołu z Kioto Wspólnota Europejska zobowiązała się ograniczyć wspólnotową emisję gazów cieplarnianych w latach 2008–2012 o przynajmniej 8 % w stosunku do poziomu z 1990 r. Podczas kolejnych rozmów w ramach WE (decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań⁽⁴⁾) Dania zobowiązała się ograniczyć całkowity poziom swojej emisji gazów cieplarnianych we wspomnianym okresie o 21 %.
- (30) W zgłoszeniu władze duńskie wskazują na cel ochrony środowiska, w szczególności zaś wskazują na potrzebę realizacji, przy pomocy wszelkich możliwych środków, celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczonego w decyzji 2002/358/WE.
- (31) Celem odnośnego zarządzenia jest przyczynienie się do ograniczania emisji gazów cieplarnianych poprzez zapobieganie emisjom fluorowanych gazów cieplarnianych.
- (32) Władze duńskie argumentują, że celem duńskiego zarządzenia w sprawie przemysłowych gazów cieplarnianych jest ograniczenie ich stosowania, a zatem maksymalne ograniczenie emisji przemysłowych gazów cieplarnianych, które umożliwi Danii wypełnienie jej zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie. Władze duńskie uważają, że ambitny cel ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, który Dania zobowiązała się zrealizować na podstawie decyzji 2002/358/WE, wymaga wspólnych wysiłków w odniesieniu do wszystkich źródeł emisji gazów cieplarnianych.
- (33) HFC są stosowane w Danii głównie w postaci płynów chłodzących w urządzeniach chłodniczych. PFC nie są już w chwili obecnej stosowane w Danii. SF6 był wcześniej stosowany w oknach dźwiękochłonnych oraz w sektorze elektrycznym w niektórych przełącznikach. Obecnie jest on stosowany wyłącznie w przełącznikach w ilości zaledwie kilku ton rocznie.
- (34) W zgłoszeniu władze duńskie przytaczają prognozy, według których w razie braku dalszej regulacji poziomu emisji wspomnianych gazów wrośnie dwukrotnie do roku 2010, powodując emisje wyższe o 0,5–0,7 miliona ton w przeliczeniu na równoważnik dwutlenku węgla niż w przypadku stosowania zgłoszonych przepisów ustawodawczych.
- (35) Władze duńskie podkreślają, że zasady wprowadzone na szczeblu Wspólnoty rozporządzeniem (WE) 842/2006, mające na celu redukcję emisji poprzez kontrolę emisji zostały wprowadzone do przepisów ustawodawczych Danii już przed ponad 50 laty i nadal pozostają w mocy w odniesieniu do zastosowań obejmujących wykorzystanie gazów F, jest zatem mało prawdopodobne, że przyczynią się do dalszej redukcji emisji.
- (36) W zgłoszeniu Dania przedstawia zwięzły opis niektórych obszarów zastosowania, dla których opracowano alternatywne rozwiązania, które podlegają tym samym regulacji na podstawie przepisów duńskich. Z punktu widzenia Danii istnieje domniemanie, że istnieją alternatywne rozwiązania, które mogą zostać użyte w miejsce przemysłowych gazów cieplarnianych do zastosowań objętych zakazem od dnia 1 stycznia 2006 r. i tych podlegających zakazowi od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (37) Ogólnemu zakazowi przywozu, sprzedaży oraz stosowania nowych produktów zawierających gazy F objęte zakazem towarzyszą odstępstwa określone w załączniku I do zarządzenia. Odstępstwa te obejmują szereg zastosowań szczególnych, przy czym w odniesieniu do wielu bardziej powszechnych zastosowań możliwość odstępstwa zależy od ilości gazów cieplarnianych stosowanych w poszczególnych systemach, zatem odstępstwo obejmuje na przykład urządzenia chłodnicze, pompy ciepłe lub urządzenia klimatyzacyjne o zawartości gazu między 0,15 a 10 kg, a także systemy chłodnicze służące do odzyskiwania ciepła o zawartości gazu mniejszej lub równej 50 kg. Produkty przeznaczone dla statków oraz do zastosowań wojskowych a także stosowanie SF6 w urządzeniach wysokiego napięcia nie jest objęte zakazem.
- (38) Oprócz odstępstw wymienionych powyżej, duńskie zarządzenie przewiduje możliwość uzyskania odstępstwa od ogólnego zakazu „w bardzo wyjątkowych przypadkach”. Ten rodzaj odstępstwa ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której zastosowanie zakazu w przypadkach szczególnych mogłoby mieć nieproporcjonalnie poważne konsekwencje (w przypadkach nieprzewidzianych w chwili przyjęcia zarządzenia, w sytuacji gdy instalacja urządzenia chłodniczego opartego na rozwiązaniu alternatywnym względem HFC wymagałaby poniesienia nieprzewidzianych i nieuzasadnionych dodatkowych kosztów przez instalatora/właściciela lub w sytuacjach gdy możliwe jest wykazanie, że całkowity poziom emisji gazu cieplarnianego w przeliczeniu na równoważnik dwutlenku węgla jest niższy w przypadku systemu zawierającego gazy F).

⁽³⁾ Patrz: komunikat Komisji dotyczący art. 95 (ust. 4, 5 i 6) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (COM(2002)760 wersja ostateczna z 23.12.2002), w szczególności jego ust. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1.

- (39) Wariant odstępstwa stosuje się w taki sposób, aby poprawę stanu środowiska naturalnego oczekiwaną w wyniku zastosowania zakazu osiągnięto w sposób najlepszy i najbardziej efektywny z punktu widzenia całokształtu środowiska naturalnego, również zużycia energii.
- (40) Zgodnie z art. 8 Ustawy w sprawie substancji i produktów chemicznych nr 21 z dnia 16 stycznia 1996 r. zakazu nie stosuje się do przywozu, produkcji oraz sprzedaży produktów przeznaczonych wyłącznie na eksport.
- (41) Dodatkowo zakaz nie dotyczy przywozu przemysłowych gazów cieplarnianych stosowanych do produkcji określonych produktów przeznaczonych na eksport.
- (42) Rząd duński utrzymuje, że zarządzenie ma na celu ochronę środowiska i że jest konieczne oraz odpowiednie z punktu widzenia zapobiegania oraz redukcji emisji gazów fluorowanych. Zatem w jego opinii zarządzenie jest zgodne z postanowieniami Traktatu.

2.2.2. Ocena stanowiska Danii

- (43) Po zbadaniu informacji przedstawionych przez Danię Komisja uważa, że wniosek dotyczący utrzymania bardziej rygorystycznych przepisów niż przepisy przewidziane w rozporządzeniu (WE) 842/2006 może zostać uznany za zgodny z Traktatem z następujących względów.

2.2.2.1. Względy środowiskowe:

- (44) Zarządzenie stanowi część szerszej strategii wprowadzanej w życie przez Danię w celu osiągnięcia celu ograniczenia emisji przyjętego przez ten kraj na mocy protokołu z Kioto i porozumienia w sprawie wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań przyjętego następnie na szczeblu Wspólnoty. Na podstawie wspólnotowego porozumienia Dania jest zobowiązana ograniczyć emisję gazów cieplarnianych w latach 2008–2012 o 21 % w porównaniu z rokiem referencyjnym 1990.
- (45) W świetle powyższego, aby zrealizować swoje zobowiązania, Dania wdraża strategię klimatyczną uwzględniającą każde źródło emisji gazów cieplarnianych. Środki dotyczące gazów F stanowią zatem część ogólnych wysiłków Danii na rzecz realizacji swoich zobowiązań. Należy odnotować, że zgodnie z prognozami w przypadku braku dalszych regulacji poziom emisji gazów F wzrośnie dwukrotnie do roku 2010 w wyniku wzrastającego poziomu wykorzystania chłodnictwa oraz stopniowej eliminacji stosowania HCFC w chłodnictwie na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽⁵⁾.
- (46) Oczekuje się, że wynikiem stosowania rozporządzenia (WE) nr 842/2006 będzie znaczne ograniczenie emisji gazów F we Wspólnocie, szczególnie w tych państwach członkowskich, w których nie są jeszcze stosowane odpowiednie środki redukcji emisji gazów F, głównie poprzez środki kontroli gazów F wykorzystywanych do pewnych zastosowań oraz ich odzyskiwania. Jednakże już ponad 50 lat temu Dania przyjęła porównywalne przepisy ustawodawcze (polityka w zakresie kontroli obejmująca głównie obowiązkowe programy szkoleń, regularne kontrole szczelności instalacji) obejmujące zastosowania gazów

F, a zatem jest mało prawdopodobne, że spowodują one dalszą redukcję, która mogłaby w znacznym stopniu przeciwdziałać oczekiwanemu wzrostowi emisji gazów F w Danii.

- (47) Uwzględniając powyższe, Komisja uznaje, że względy ochrony środowiska przedstawione przez Danię, mianowicie ograniczenie oraz zapobieganie emisjom gazów fluorowanych, są uzasadnione.

2.2.2.2. Odpowiedniość oraz proporcjonalność duńskiego zarządzenia w odniesieniu do celu osiągnięcia dalszej redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych:

- (48) W tym kontekście, w celu dalszej redukcji oraz zapobiegania emisjom gazów F, Dania już w 2002 r. zdecydowała się przyjąć wariant selektywnego wprowadzania w życie zakazów wprowadzania do obrotu nowych urządzeń. Selekcja opierała się na badaniach zmierzających do stwierdzenia w szczególności, czy istnieją alternatywne rozwiązania względem stosowania gazów F.

- (49) W oparciu o badania, zarządzenie wprowadza ogólny zakaz przywozu, sprzedaży i stosowania nowych produktów zawierających gazy F od dnia 1 stycznia 2006 r., przewidując jednocześnie znaczną liczbę odstępstw i wyłączeń, na mocy których niektóre produkty i urządzenia są automatycznie wyłączone lub mogą zostać wyłączone z zastrzeżeniem określonych warunków, lub na podstawie zmienionego harmonogramu zakazu. Załącznik I do zarządzenia określa odstępstwa w odniesieniu do zastosowań szczególnych (np. aerozole medyczne, sprzęt laboratoryjny), natomiast w odniesieniu do kilku zastosowań powszechnych odstępstwa uzależnione od ilości gazu fluorowanego wykorzystanego w danym systemie, które powodują wyłączenie z zakazu urządzeń chłodniczych, pomp ciepłych lub urządzeń klimatyzacyjnych o zawartości gazu między 0,15 a 10 kg oraz systemów chłodniczych służących do odzyskiwania ciepła o zawartości gazu mniejszej lub równej 50 kg. Produkty przeznaczone dla statków oraz do zastosowań wojskowych a także stosowanie SF6 w urządzeniach wysokiego napięcia nie jest objęte zakazem.

- (50) Ponadto zarządzenie dopuszcza możliwość udzielenia zwolnienia przez duńską Agencję Ochrony Środowiska w „w bardzo wyjątkowych sytuacjach”, mianowicie w przypadkach nieprzewidzianych w momencie przyjęcia zarządzenia, w sytuacjach gdy okazuje się, że alternatywne rozwiązania są niedostępne lub nieodpowiednie lub gdy wykazano, że całkowity poziom emisji gazu cieplarnianego (włączając „emisję pośrednią” spowodowaną zużyciem energii) w przeliczeniu na równoważnik dwutlenku węgla jest niższy przy zastosowaniu systemu zawierającego gazy F.

- (51) Procedura stosowana przez Agencję Ochrony Środowiska jest wyraźnie opisana, podobnie jak kryteria, na podstawie których podejmowane są decyzje przyznania, bądź odmowy wyłączenia. Kryteria te uwzględniają zasadę proporcjonalności.

- (52) Podobnie, warto zauważyć, że zarządzenie dopuszcza stosowanie gazów F na potrzeby serwisowania oraz konserwacji istniejącego sprzętu, co ma na celu zapobieżenie przedwczesnemu pozbywaniu się sprzętu.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1.

- (53) Uznając, że zarządzenie ma wpływ na swobodny obrót towarami we Wspólnocie, w wyniku powyższej analizy Komisja uznała, że zarządzenie jest uzasadnione z punktu widzenia ochrony środowiska i uwzględnia wpływ przewidywanych zakazów na rynek wewnętrzny, którym towarzyszy wariant udzielenia indywidualnych wyłączeń.
- (54) Należy przypomnieć ponadto, że art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dopuszcza utrzymanie środków krajowych jedynie do dnia 31 grudnia 2012 r., w świetle czego, a także w świetle faktu, że zgłoszenie dokonane przez Królestwo Danii zawierało odniesienie do tego artykułu, można przyjąć, że zarządzenie będzie stosowane przez ograniczony okres.
- 2.3. *Brak arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi*
- (55) Na mocy art. 95 lit. 6 Traktatu WE Komisja zatwierdza lub odrzuca odnośne przepisy krajowe po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi.
- (56) Należy przypomnieć, że wniosek złożony na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE musi zostać poddany ocenie w świetle warunków określonych zarówno w tym ustępie, jak ust. 6 tego artykułu. Jeżeli jeden z tych warunków nie jest spełniony, wniosek może zostać odrzucony bez konieczności rozpatrywania pozostałych warunków.
- (57) Zgłoszone przepisy krajowe mają charakter przepisów ogólnych i stosuje się je zarówno do produktów krajowych, jak i importowanych. Brak jest dowodów potwierdzających, że zgłoszone przepisy krajowe mogą być wykorzystywane jako środek arbitralnej dyskryminacji między podmiotami gospodarczymi we Wspólnocie.
- (58) Celem zarządzenia jest ochrona środowiska naturalnego, nie istnieją przesłanki pozwalające, aby sądzić, że zarządzenie może poprzez swoje cele lub stosowanie powodować arbitralną dyskryminację lub stanowić ukrytą barierę w handlu.
- (59) Wobec zagrożeń dla środowiska powodowanych przez niektóre gazy F Komisja uznaje, że nie istnieją dowody na potwierdzenie tezy, że przepisy krajowe zgłoszone przez władze duńskie stanowią nieproporcjonalną przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w odniesieniu do realizowanych celów.
- III. **WNIOSEK**
- (60) W świetle powyższych rozważań oraz uwzględniając uwagi przedstawione przez państwa członkowskie i inne strony

trzecie w sprawie zgłoszenia przedstawionego przez władze duńskie, Komisja jest zdania, że wniosek Danii przedłożony dnia 2 czerwca 2006 r. dotyczący utrzymania do dnia 31 grudnia 2012 r. bardziej rygorystycznych duńskich przepisów krajowych niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu produktów oraz urządzeń, które zawierają gazy F lub których funkcjonowanie zależy od tych gazów, jest dopuszczalny.

Ponadto Komisja stwierdza, że odnośne przepisy krajowe:

- spełniają wymagania ochrony środowiska naturalnego,
- uwzględniają istnienie oraz techniczną i gospodarczą dostępność rozwiązań alternatywnych względem zastosowań objętych zakazem w Danii i mogą powodować ograniczone skutki gospodarcze,
- nie stanowią środków arbitralnej dyskryminacji, oraz
- nie stanowią ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi,
- są tym samym zgodne z postanowieniami Traktatu

Komisja uznaje zatem, że mogą zostać zatwierdzone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przepisy krajowe dotyczące niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, które Królestwo Danii zgłosiło Komisji pismem z dnia 2 czerwca 2006 r. i które są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu produktów oraz urządzeń, które zawierają gazy F lub których funkcjonowanie zależy od tych gazów, zostają niniejszym zatwierdzone. Królestwo Danii jest uprawnione do utrzymania tych przepisów do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji